Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 1005 — NGÀY THỨ BA 7 FÉVRIER 1922 — NGÀY 11 THÁNG GIÊNG ANNAM, NĂM NHÂM-TUẤT — NĂM THỨ 15

DÉPOT LÉGAL — Nº 63

DIRECTEUR — PROPRIÉTAIRE: NGUYỄN VĂN-CỦA
TÉLÉPHONE : 393
Adresse télégraphique : LUCTINH — SAIGON

GIÁ BÁN
Một năm ... 12$00 | ... 12$00
Sáu tháng .. 6 60 | .. 6.00
Ba tháng ... 3 30 | .. 3 00
BÁN LẺ MỖI SỐ .. 0$05
Mua báo thì kể từ ngày mồng một và ngày 16 mỗi tháng và phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn
(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO RÉUNIS)
聞新省六報日中南
JOURNAL QUOTIDIEN
NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và chúa nhựt

POUR LES ANNONCES s'adresser à Saigon:
aux Bureaux du Journal rue Catinat, 185-185-187 (1er étage)
à Hanoï: aux Bureaux du Trung-Bắc Tân-Văn
à Paris: chez M. M. Mayasse & Cie 9, rue Tronchet
On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

Thơ, chèques và mandats gửi qua báo thì đề ngay cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng báo thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU, chủ bút.

QUỐC TRÁI
Đặng khoáng trương cuộc Kinh-tế trong cõi Đông-Pháp

CHÁNH-PHỦ TÍN TRUYỀN

Kể từ *ngày mồng một cho đến hai mươi tháng mars 1922* sẽ mở cuộc quốc-trái bạc đồng. Quan Toàn-quyền tổng thống Đông-Pháp được phép mở cuộc quốc-trái này theo chỉ dụ ngày *6 octobre 1921* và theo thể lệ trong lời nghị-định của quan Toàn-quyền *ngày 11 octobre 1921*. Cuộc quốc-trái này mở ra chỉ để làm cho hoàn-thành đường xe-lửa từ Vinh tới Đông-hà, mà vẫn là một việc làm thứ rất cần ích, tiện cho sau này sẽ mở cuộc quốc-trái khác nữa trong các xứ ở miền Đông-Pháp, đặng khoáng-trương các cuộc kinh-tế cho thành-thuộc và xứ Đông-Pháp mượn đường quốc-trái, lấy của-cải của dân chúng mình trong xứ mà làm cho xứ-sở mình và chấn-hưng các cuộc canh-nông, hầu làm cho đất Đông-Pháp, thành-thuộc.

Thể-lệ về cuộc quốc-trái này kể như vậy: Về vay mỗi cái là 50 chục đồng, thối hồi lại nội trong hạng ba mươi năm là lâu hơn hết, lại thối hằng số trúng theo hạn định kể ra dưới đây. Mỗi năm có 4120 vé thối hồi lại, ba tháng xổ số một kỳ, kỳ ba tháng đầu và kỳ ba tháng thứ ba, thì có một vé trúng được 10.000 đồng; một vé trúng 1000 đồng; 12 vé 500 đồng; 1016 vé 100 đồng. Còn kỳ ba tháng thứ nhì và kỳ ba tháng thứ tư, thì 4 vé trúng 1000 đồng; 26 vé 500 đồng; 1000 vé 100 đồng.

Trước khi phỏ các phần lợi cho kẻ cho vay trong cuộc quốc-trái này rõ biết, thì người nên sánh mà coi vốn vay chẳng nhiều mà số trúng lại định nhiều hơn hết, từ xưa chưa có cuộc vay nào bèn chánh-quốc dám bì.

TRUNG-HUÊ LÁNH-SỰ QUÁN

Đã phải cơ hội cho Nhà-nước Langsa ra sức giúp con nhà Annam vầy vùng, ngỏ đặng giữ gìn quyền lợi

Thế thường, nước nào mà đặng xen hàng liệt-cường và có dân lý hương buôn bán làm ăn nơi đất khách, thì nước ấy hằng lập quán lãnh sự trong đất khách để mà bảo thủ quyền lợi cho dân mình. Ấy là điều thấy trước mắt, chẳng lạ tai ai. Như Saigon ta đây, nước nào cũng có lập dinh lãnh sự, như những là Hồng-mao, Huê-kỳ, Rút-xi, I-ta-li, Bèn-git, Hô-lăn, Ét-banh, Nhựt-bổn v...v..., duy một mình nước Trung-huê (Tàu) là nước dân số tới đây làm khách trú-ngụ đông hơn hết mà chưa có. Ấy cũng lới, từ xưa, nước Trung-huê chưa đặng dùng vào hàng liệt-cường, nên không đặng lập dinh lãnh sự và đặt quan để ở vực quyền lợi dân mình nơi đất khách như các nước khác. Chẳng những vậy, Trung-huê lại còn phải chịu để cho dân mình sang ở lập nghiệp trong xứ người, nhứt là trong cõi Đông-pháp nầy, đồng quyền, đồng dãng với dân thuộc-địa, tức là đồng quyền đồng đẳng với dân Annam, tùng luật pháp Langsa như dân Annam, chẳng đặng có quyền riêng, như dân ngoại-quốc Hồng-mao hay là Nhựt-bổn vậy. Bởi cớ, từ bao giờ đến bây giờ, dân Trung-huê là Khách-trú sang ở làm ăn buôn bán trong xứ ta kể hằng ba bốn chục muôn đó, đều phải gánh chịu sưu thuế như ta, mà lại nặng hơn ta bội phần, và mỗi khi có làm điều chi phạm đến luật quan pháp nước, hay là sái công-lệ nhân-quyền, thì Nhà-nước Langsa cứ việc trúc hoạch, giam hỏi và sửa phạt như người Annam trong cõi, chẳng cần phải tư tờ cho nước Trung-huê hay biết trước. Nhờ pháp nước kẻ cho dân Trung-huê đồng đẳng với dân Annam, dân Trung-huê mới đặng bình đẳng với Annam mà thong thả tới lui, ở an buôn bán. Lại cũng nhờ cớ vậy, dân Trung-huê tới ở đây mới đặng để kẻ giao tiếp với Annam, chung lộn với Annam, và gây nên với Annam chút niềm thân ái. Nếu từ xưa, dân Trung-huê chẳng chịu đồng đẳng với Annam mà tùng luật pháp Nhà-nước Langsa cai trị và đặng chuyên quyền riêng của mình theo như dân ngoại quốc tới ở đây, thì dân Trung-huê chẳng hề gây nên cơ nghiệp đỗ sộ đặng như phần nhiều kinh dinh trước mắt ta đó. Vậy mà dân Trung-huê, cũng là phần nhiều, ít biết ơn Nhà-nước Langsa mà kiến nể luật pháp, ít biết thương tưởng người Annam mà kính quyền cho khách; đặng tới lui thong thả, đứng ở an buôn bán làm ăn tấn phát rồi lại, lớp thì tự tôn tự đại, mục hạ vô nhân; lớp lại tàng nhẫn bất lương, làm những chuyện bao tàng gian trá. Nói tới chỗ tôi, chẳng có điều gian ác nào mà Khách-trú không dám làm. Nếu Nhà-nước Langsa, từ mấy năm sau đây, chẳng có định luật buộc mỗi khách phạm tội về Tàu, thì — theo ý tôi tưởng, lại dám chắc chỗ tưởng của tôi đó không có thể sai lầm — thì Khách-trú đã lấy lừng như ở trong một nước không pháp luật; nhứt là từ năm 1910 là năm Cách-mạng dạp đổ nhà Thanh, dựng nên Trung-huê Dân-quốc cho đến giờ.

Năm Cách-mạng dạp đổ nhà Thanh phế Tiên-Thống, lập Trung-huê Dân-quốc, Khách-trú ở đây ráng-ráng hớt bình, đổi quốc-trang theo Âu; nghĩa là bận đồ Tây, đội nón, mang giày, bận vớ theo Tây, bỏ thứ nón tròng, bỏ thảo-hài, bỏ quần dầu áo lãng rồi coi ý như đặng lừng, trỏ tánh kiêu căng. Làm càng không kể phép hơn nữa. Đã vậy lại chẳng hay xét lỗi mình mà ăn năn, trở lấy luật buộc mà tỏ ý hối hận mình mà thôi, lại còn lập phép khác nữa làm bỏ buộc mà tỏ lỗ ngay.

Ấy cũng lới, từ xưa, nước Trung-huê chưa đặng dùng vào hàng liệt-cường, nên không đặng lập dinh lãnh sự và đặt quan để ở vực quyền lợi dân mình nơi đất khách như các nước khác. Chẳng những vậy, Trung-huê lại còn phải chịu để cho dân mình sang ở lập nghiệp trong xứ người, nhứt là trong cõi Đông-pháp nầy, đồng quyền, đồng dãng với dân thuộc-địa, tức là đồng quyền đồng đẳng với dân Annam, tùng luật pháp Langsa như dân Annam, chẳng đặng có quyền riêng, như dân ngoại-quốc Hồng-mao hay là Nhựt-bổn vậy. Bởi cớ, từ bao giờ đến bây giờ, dân Trung-huê là Khách-trú sang ở làm ăn buôn bán trong xứ ta kể hằng ba bốn chục muôn đó, đều phải gánh chịu sưu thuế như ta, mà lại nặng hơn ta bội phần, và mỗi khi có làm điều chi phạm đến luật quan pháp nước, hay là sái công-lệ nhân-quyền, thì Nhà-nước Langsa cứ việc trúc hoạch, giam hỏi và sửa phạt như người Annam trong cõi, chẳng cần phải tư tờ cho nước Trung-huê hay biết trước. Nhờ pháp nước kẻ cho dân Trung-huê đồng đẳng với dân Annam, dân Trung-huê mới đặng bình đẳng với Annam mà thong thả tới lui, ở an buôn bán. Lại cũng nhờ cớ vậy, dân Trung-huê tới ở đây mới đặng để kẻ giao tiếp với Annam, chung lộn với Annam, và gây nên với Annam chút niềm thân ái. Nếu từ xưa, dân Trung-huê chẳng chịu đồng đẳng với Annam mà tùng luật pháp Nhà-nước Langsa cai trị và đặng chuyên quyền riêng của mình theo như dân ngoại quốc tới ở đây, thì dân Trung-huê chẳng hề gây nên cơ nghiệp đỗ sộ đặng như phần nhiều kinh dinh trước mắt ta đó. Vậy mà dân Trung-huê, cũng là phần nhiều, ít biết ơn Nhà-nước Langsa mà kiến nể luật pháp, ít biết thương tưởng người Annam mà kính quyền cho khách; đặng tới lui thong thả, đứng ở an buôn bán làm ăn tấn phát rồi lại, lớp thì tự tôn tự đại, mục hạ vô nhân; lớp lại tàng nhẫn bất lương, làm những chuyện bao tàng gian trá.

Nói tới chỗ tôi, chẳng có điều gian ác nào mà Khách-trú không dám làm. Nếu Nhà-nước Langsa, từ mấy năm sau đây, chẳng có định luật buộc mỗi khách phạm tội về Tàu, thì — theo ý tôi tưởng, lại dám chắc chỗ tưởng của tôi đó không có thể sai lầm — thì Khách-trú đã lấy lừng như ở trong một nước không pháp luật; nhứt là từ năm 1910 là năm Cách-mạng dạp đổ nhà Thanh, dựng nên Trung-huê Dân-quốc cho đến giờ.

Năm Cách-mạng dạp đổ nhà Thanh phế Tiên-Thống, lập Trung-huê Dân-quốc, Khách-trú ở đây ráng-ráng hớt bình, đổi quốc-trang theo Âu; nghĩa là bận đồ Tây, đội nón, mang giày, bận vớ theo Tây, bỏ thứ nón tròng, bỏ thảo-hài, bỏ quần dầu áo lãng rồi coi ý như đặng lừng, trỏ tánh kiêu căng. Làm càng không kể phép hơn nữa. Đã vậy lại chẳng hay xét lỗi mình mà ăn năn, trở lấy luật buộc mà tỏ ý hối hận mình mà thôi, lại còn lập phép khác nữa làm bỏ buộc mà tỏ lỗ ngay.

Nên khi hớt bình rồi đặng vài năm, thì đã nghe bàn tới vấn-đề ấy, song bàn nói rồi bỏ qua; kế năm 1920, là năm, vì Khách-trú đặng phải chi rồi trở mói kiểu căng khinh bỉ, Annam chịu không nổi mới đồng tình gây ra cuộc tranh thương; Khách-trú bèn lấy đó làm cớ mà kêu nài, xin Pháp-quốc cho Trung-Huê đặt quan lãnh sự trong cõi Đông-pháp đặng bảo tồn quyền lợi cho Khách-trú. Pháp-quốc không cho; giải rằng cuộc tranh thương là sự thường, chẳng chi trong đến đỗi Trung-Huê phải lo như thế. Vả lại, Khách-trú trú ngụ trong Thuộc-địa của Pháp, thì đã đặng nhà-nước Langsa bảo an cho rồi, còn chi lo sợ. Nói vậy rồi, Pháp-quốc không khẳng cho rồi cũng thôi. Đến nay, nhờ có hội Hoa-sinh-tông, mới chư quốc nhóm tại Huê-Kỳ, hội mà tôi đã có diễn giải theo thời kỳ, lẽ khi chư-tôn còn nhớ, nhờ có hội Hoa-sinh-Tông đó chiếu cố Trung-Huê, làm cho Trung-Huê chẳng những đặng xen hàng liệt cường mà thôi, lại đặng các nước trả nguyên đất cũ lại cho và giúp sức cho sửa yên nội biến.

(Mai tiếp)

L-h-Mưu.

LAI-CÁI DU-LỊCH

Thật, thiên-hạ đồn tiệm may ông S... bán đồ đồ, mà ông là người chân-trải nhơn-tình, lanh lắm. Thật thế, mới bước chơn vào tiệm đà thấy ông tiếp khách một cách vui vẻ rộn-vàn, không tả.

Nọa là đàng hai ngày, vậy ta đến lấy đồ trang-phục, hầu khởi trình du-lịch.

— Chào cô. Thật cô đến vừa đặng.

— Đặng mà đồ may rồi chưa đó ông ?

— Hễ tôi nói đàng thì đúng chớ. Vậy mới có ngồi xơi trà — lật đật gì.

— Tôi muốn ông cho tôi xem hai bộ ỷ-phục thử.

— Đây, đồ tây, một bộ u-hoe bằng hàng tit-so ; đồ, đồ ta, áo lót màu hồ-thiệp, quần nhiễu trắng, cũng toàn là hàng Bắc cả.

— Ủ, phải, đanh bắt hư-truyền, thật khéo. Vậy ông làm ơn bớt cho tôi năm đồng để làm tiền hành-lộ chơi ông ?

— Ý ! Tôi may cho cô đó là làm quen, chớ không ăn lời cô a. Nếu cô bớt năm đồng thì tôi lỗ ngay.

Á, cô ; Bữa hôm quen nhắc cô : cô muốn du-lịch, thế nào không sắm cái hoa-li to to ? Đây cô xem thử : Hoa-li Bắc bằng da, chắc lắm, khéo lắm.

— À phải, vậy ông tịnh luôn cái hoa-li cho tôi, mà giá làm sao đó ?

— Thứ nầy là hạn nhứt, đã lớn mà lại khéo, người ta thì 28$00, còn cô nầy cô nọ, thôi, tính nhẹ cho cô 25$00 thôi.

— Cái nào ông cũng nhe nhẹ — mà tôi hỏi đã rảo lung.

— Cô ơi, tôi đâu có ăn lời nhiều : có nghĩ buôn bán ở giữa đường Catinat nầy, sở phí nặng nề qua ; chớ phải cô ở đây với tôi một tháng thì cô biết.

— Phải hé ! Hễ đến đây may đồ, phải ở với ông một tháng, được mà « biết ». Chết nỗi ông đi nà ! Người ta nói ông lanh, nay tôi mới thấy ông thiệt lanh.

— Hì ! Cô nói là quá. Tôi bảo cô ở thử một tháng với tôi, thì cô thấy « sở-hụi » ông mà chi ? Dầu cô thấy đi nữa, cũng bất-quá như thấy sở ruộng đã vậy chớ cây cây gì được.

— Thiệt, cái miệng có thể, hèn chi có dám đi du-lịch, cũng phải : tôi cũng mừng cho cô.

— Vậy chớ cái miệng ông lại hiền gì đó, mà ông nói cái miệng người ta !

— Thôi đi cô, không lo mua đồ cho đủ mà đi, để gây. Kia kìa : còn bạn, còn khẩu mu-soa, còn dù, còn vớ, mà tôi không thèm nhắc, để đi dưỡng thiếu đồ dùng chơi cho biết chừng — cái người ham gây.

— Người sao độc-địa làm chi. . .

Vậy ông lấy luôn cho tôi 12 cái khăn mu-soa, 2 đôi vớ, 1 cây dù, 1 cây ba-ton rồi tính tiền luôn đi.

— 1 cây dù 12$00, 12 cái khăn mu-soa 3$00, 2 đôi vớ tơ 4 60, thôi, còn cây ba-ton để tặng cô đi đường. Ba món tính cả, . . 19$60.

Đây, ông thối lại tôi 0$50.

— Cám ơn cô. Khi nào cô có sua chi trên nầy, mời cô ghé tiệm dùng nước với tôi. Cô thật vui vẻ quá, mà dáng cho là người du-lịch quá.

— Vậy lỗi cám ơn và xin kiếu ông.

— Tôi cũng cầu xin cô đi đường mạnh khỏe.

Bây giờ đồ hành-lý đã đủ, nhưng còn một đều phải lưu ý trước hết là : tìm cho ra cái nhà « Xét » của cô ngộ khuyến chồng hôm nọ.

(Còn nữa).

Lại-Cái

Vô-tuyến điện

Tin Bordeaux ngày 26 Janvier 1922

Cuộc vay 6 triệu đồng.

Nhiều báo-chương tại thành Ba-ri và các tỉnh thành đề ý luận bàn về cách trong hiện-thời Đông-pháp. Cuộc vay trong không 7 Dân bản-xứ cũ cen-thiệp với công quả cuộc quốc-trái nầy. Tiền vay sẽ dùng thế nào thì dân bản-xứ có thể kiểm-điểm được. Nhờ công trái nầy mới có thể ngồi xe-lửa mà đi từ Hanoi vào Cửa-hàn.

Hiệp-tinh Đông-pháp

Báo Le Soir luận đến vấn-đề Đông-pháp nói rằng Đông-pháp hiện-thời rất thạnh-phát. Việc cường-bách về sự thông-dụng tiền-bạc trong bổn-xứ thì nay đã bải rồi. Lúa Nam-kỳ năm nay xuất dương rất nhiều. Xứ Đông-pháp là một xứ có thể thí-nghiệm một cuộc công trái, vì kinh-tế đã được mở-mang nhiều, dân-số đông. Đông-pháp lo-việc tại trung-cương các xứ Cực-đông Ấn-độ và Australie, lại ở chăm đường tàu biển tới lui qua lại.

Báo Avenir nói rằng sự bải lệ cưỡng-bách việc thông-dụng tiền bạc bổn-xứ nầy rất hiệp với thời-kỳ phát-đạt trong xứ Đông-pháp. Dương lúc Thương-mại phải gặp bước phong-cháo, hàng trừ nhiều mà người ít, mà Đông-pháp lại được xuất-cảng lúa gạo một số bội thường. Vì có phát-đạt ấy cho nên Chánh-phủ Toàn-quyền mới lập chương-trình vi-đại về công-chánh, lại thí-nghiệm một cuộc công-trái để lập đường xe-lửa. Bởi đây sự thấy người Annam là người quen thâu-tiệp tiền bạc có thể mà giúp cho nước mở-mang không.

Báo Débat lấy làm hân-hoan mà hay in bải lệ cưỡng bách về tiền đúng lại Đông-pháp. Nhờ ấy Thuộc-địa mới có thể mở-mang đương kinh-tế. Nâu nay là năm thương-mại ở thuộc-địa phải lắc phong-cháo, mà lúa ở Saigon xuất dương rất nhiều, thế là trong xứ rất thạnh-vượng.

Về vụ ngân-hàng thiệt-nghiệp Trung-huê

Thiết tưởng việc gởi bạc bản (banque) là một việc đồng-bang ta ngày trước dầu có ngán-muộn-ức-triệu, cũng cứ dam đào lỗ mà chôn, chớ không dám gởi, nhưng cách chừng 10 năm nay, nhứt là mấy người tân học có buôn bán, mới khởi sự dam bạc mà gởi cho nhà bản, hoặc đặng lấy lời, hoặc để dành trả hàng-hóa, v.v. Nhờ gương đó đồng-bang ta mới lần lần dam bạc gởi bản, mà hễ bản nào nhiều lời hơn thì lại hay gởi, nên gởi nhà bản Thiệt-nghiệp là nhiều hơn. Số chẳng may là gặp hồi hội-chánh của nhà bản ấy xét tiền-bạc, thấy tiền bạc thì nhiều, lợi vô cũng nhiều thật, nhưng mà thấy số tiền, chớ không thấy tiền (fictif) vì vậy mà gây ra việc dông cửa.

Từ ngày nhà bản ấy đóng cửa chẳng những người Annam ta mà thôi, người Pháp lại nhiều hơn nữa cũng là người các nước, cả thảy đều trông ngóng và mong làm thế nào cho bạc tiền mình được thối hồi lại. Bởi thế chẳng nào có nhà ngành của bản ấy, thì đều có lập hội ủy-viên các nhà gởi bạc, đặng kêu nài với Chánh-phủ phải toan liệu phương pháp nào mà cứu vớt cho nỗi nhà ngân hàng Trung-huê, hầu thối hồi bạc tiền lại cho các nhà ấy.

Đồng-bang ta, có lẽ cũng kể thấy sao yêm-liệm từ đấy, nên có lòng ngại ngùng và lo sợ, thật là lắm to. Phải biết rằng tuy là nhà bản Thiệt-nghiệp là một hàng bạc *tư* nhưng mà có dấu *công* trong đấy, nếu nhà bản ấy đổ sập, thì danh giá và quyền lợi nước Pháp ở miền Viễn-đông nầy cũng mòn mỏi, nên chi chẳng những là Chánh-phủ Đông-Pháp hay cần lo mà thôi, bèn bộ cũng là quan Thân-sĩ *Outrey* ngài cũng tận lực tận tâm mà chung lo việc ấy nữa.

Vẫn việc bản Thiệt-nghiệp này đóng cửa thì khởi hồi còn Chánh-phủ *Briand* đến nay là tân chánh-phủ *Poincaré*, mới thấy mòi xông. là bởi muốn cứu nỗi nhà bản Thiệt-nghiệp thì phải có 400, 500 triệu, thế mà kiếm đâu cho có số bạc ấy, tưởng chẳng dễ. Bởi thế ở bên hạ-nghị-viện biết mấy phen quan thân-sĩ *Outrey* đứt ra hỏi và thỏi thúc Chánh-phủ hoài, phải làm sao cho chẳng lẽ để mất quyền-lợi nước Pháp đi, và còn một nỗi các nhà gởi bạc cho bản ấy cứ dành dây-thép tới nhắc nhở hoài. Đến sau Chánh-phủ mới trù kiếm được một phương-tiện là lấy 391 triệu bạc, tiền bồi thường boxers đặng cứu nỗi nhà bản ấy.

Đã vậy mà hội phái-viên các thuộc-địa tại Hạ-nghị-viện lại phò cho quan thân-sĩ *Outrey* làm tờ phúc, lặng chỉ ý cần ngài coi về việc bổn-xứ-lợi-cứu với nhà Bản thiệt - nghiệp ra sao, thì theo lời báo *Le Temps* nói ngài nói bổn-xứ lợi ấy còn có điều khuyết-điểm nên cần phải thêm một bổn nữa lượt nữa mới hoàn toàn được, là trong 391 triệu mà nước Trung-Huê phải bồi thường đó, lấy ra 62 triệu để thối hồi lại cho các nhà gởi bạc của dân Trung-Huê và đổi tên đáy thép, còn bao nhiêu thì phải thối hồi thường thường cho các nhà gởi bạc lì, còn các nhà gởi bạc nhiều thì thối hồi phần nữa hằng bạc, phần nữa hằng giấy bạn vào nhà Bản, làm như thế mới vớt nổi nhà Bản Thiệp-nghiệp.

Đó các nhà gởi bạc Annam ta nghĩ coi, có lo gì, chẳng nay mai đây mình được thối hồi bạc gởi lại, mất mát đi đâu mà sợ, ấy cũng nhờ bền nây có quan Toàn-quyền *Long* hết lòng lo lắn, còn bên chánh-quốc thì có quan thân-sĩ *Outrey*, có quan thuộc-địa-bộ thượng-thơ *Sarraut* và trên nữa là cả Chánh-phủ ai ai cũng đều lo lắn cho mình.

Có kẻ hỏi sao quan thân-sĩ *Outrey* tận-tâm tận-lực mà lo, còn sao không nghe nói quan thuộc-địa-bộ thượng-thơ *Sarraut* lo lắn gì đến mình. Thật quan thân-sĩ *Outrey* hết lòng lo mà quan thượng-thơ *Sarraut* cũng hết lòng lo, nhưng mỗi ông lo mỗi cách, vì thế-lực khác vì phương-diện quốc gia khác, nên ông *Albert Lamblot* là một vị viết báo ngoài Bắc, ngài nọ ở tại Paris có ra mắt quan thân-sĩ *Outrey* và bỏi về vấn-đề nhà Bản Thiệt-nghiệp, thì ngài có nói : ông *Sarraut* phải không ? ngài vẫn biết rằng ông với lòi không thương hiện nhau. Ấy vậy nên lấy lẽ đó mà nói ngay, ông *Sarraut* trong vụ nầy, bạ đã làm hết sức đặng mà vạch chỉ ra cho rõ cái tình cảnh ra thế nào và đặng rốt cuộc cứu cho nỗi nhà Bản Thiệt-nghiệp. Thế thì cũng nên nói mấy việc ấy cho toàn cả Đông-pháp biết, hầng là thật sự ».

Các nhà gởi bạc Annam đã an-tâm chưa? đã vậy mà hiện giờ tờ bổn-cước luật mà hạ nghị-viện đã ưng chịu rồi, mới trình lên thượng nghị-viện đặng mà nhứt định ; thì có lo chi là trong một it lâu đây, nhà Bản Thiệt-nghiệp không mở cửa lại và các nhà gởi bạc lấy bạc gởi có lời, lại không được.

Thế mới biết công ơn tổ tác của quan tân-sĩ *Outrey*, quan Thuộc-địa bộ thượng-thơ *Sarraut* và quan Toàn-quyền *Long*, chớ.

Trần-văn-Chim.

Tòa đại hình Saigon

Bình ơn sanh sát nhơn

Sự lịch như sau :

Ngày 30 Août 1921, cấy buổi trưa, Nguyễn-thị-Huê và Lê-thị-Lang ra ruộng của Nguyễn-thanh-Phải, ở tang Au-ninh (Cholon) cấy lúa. Nguyễn-thanh-Phải và em là Nguyễn-thanh-Lang coi cấy.

Thị-Sanh làm công việc không bết lòng. Lưu rầy Thị-Sanh dùng cương-tỏ đạp lại, làm gián đánh Thị-Sanh hai bạt tai. Thị-Huê thấy vậy bỉ binh chay về kêu anh Thị-Sanh, là Lê-văn-Xăng. Lúc ấy Xăng đương bừa cạn, nghe nói sắn dương cầm dao nhọn chạy tuốt ra đồng. Gặp Lưu, hai đàng nói đôi ba câu một hồi, Lưu đá Xăng một đá. Xăng liền tay cầm dao theo chém Lưu chết tại chỗ mà. Nguyễn-thanh-Phải đứng ngoài nông ruột nhảy vào can cũng bị luôn một mũi dao

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

HỠI NGƯỜI ANNAM Chớ nên lộn thuốc của Ngoại-quốc với thuốc Xứ Algérie là Thuộc-địa Langsa. Hễ biết lựa thuốc rồi và thuốc trái đất ở xứ Algérie mà hút, thì tức là dùng đồ thổ sãng Algérie quả thiệt là đồ thổ sãng Đại-pháp và chẳng có thứ thuốc nào ngon bằng. Hãy nên hút thuốc hiệu Trái Đất.

vô tình. Lời khai của Xũng như vậy đó. Còn Phải lại khai khác hơn, nói rằng khi gặp Lưu. Xũng không gan hỏi chi hết, nhảy lại đâm đứa, chớ Lưu không đả Xũng trước. Còn Phải vào can thì lại bị con rể của Xũng là tên Tư đâm.

| Tiền-các khai một đàng, bị-cáo khai một ngả, phần phân bất nhứt. Xét ra chắc rằng rồi việc Tư mới ra đến nơi.

Còn Lưu bị thương nặng, phòng trái tim cho nên chết liền tại trận.

Tòa lạm án:

Lê-văn-Xũng: 5 năm cấm-cố.

N. B. sau M. Cảnh không đến ? Vậy liệu nào tôi xin mời riêng ông Thừa-biện ra đầu với lời mới hỏi.

TRẦN-HỮU.

AI TIN.

Bản báo hay tin linh-tử ông Lê-Sum tị trần hồn 19 tháng chạp Annam, thọ 70 tuổi. Qua ngày mồng 8 tháng giêng, Annam an táng.

Khi đưa linh-cữu bà lên đàng, 2 giờ khuya; thân-bằng cố-hữu đến đưa rất đông: Ở Đồng-sơn MM. Quan Phủ Huỳng-đình-Khiêm; cựu Hương-cả Lê-tấn-Đề. Hội-đồng địa-hạt Trần-văn-Công, Hương-cả Khánh, Huỳnh-tấn-Tài, Nguyễn-kim-Thiều, Lê-tấn-Huệ, cựu Hương-quản-Ngưu, Trần-văn-Vi v. v., Gocông, vợ chồng quan Phủ-Hải; Saigon MM. Lê « Opinion », Hà-cảnh-Lạc Bijouterie; Nguyễn-hữu-Sanh Commerçant Huỳnh-trí-Phú, Ng.-thế-Ngọc Commerçant, Ng.-kim-Đính Công-luận-Báo, Nguyễn-từ-Thức Lục-Tỉnh-Tân-Văn Hồ-văn-Trung Phủ Thống-lộc Huỳnh-văn-Thanh Chủ tiệm Nam-hồng Phát v... v... Còn nhiều Viên-quan các nơi đến đưa, nhưng không rõ hết, xin thứ cho.

Bổn quán Đông-pháp, xin kính có mấy hàng phân ưu cùng đông-nghiệp-hữu Lê-Sum và xin chúc linh hồn Linh-thần, vui miềng cực-lạc.

Đông-Pháp Thời-sự

Nam-kỳ

SAIGON

Dịp tốt.

Một cái xe hai-bành, một con ngựa tốt với một cái xe **Victoria** còn tinh hảo, bán giá rẻ. Ai muốn mua do nơi nhà ở đàng Richaud No 30 mà thương nghị.

Mất.

Thầy đội R... có răng hôm 31 janvier, từ 7 giờ tới 7 giờ rưỡi tối thầy đi từ Amiral-Dupré lối Quartier-Virgile, làm mất một cái bóp-phơi có hai cái giấy 100 đồng, ba cái giấy 20 đồng là 360 đồng và 5 cái giấy factures.

Xe hơi

Hôm 1er février, hồi 7 giờ tối, ngang chợ cũ, đường Georget Guyemer, xe hơi số C. 920 của Nguyễn-thanh-M... đụng nhằm thằng tửng Diêu-phát-Vân, 12 tuổi, ở đường Vienot số 63, trúng nhằm đầu rất nặng phải chở vào nhà thương cho Rẫy.

Nghe nó đã chết rồi.

CHOLON

Kẻ trộm bị bắt.

Hai tên tửng Quảng-đông là Phung-Hiên, 15 tuổi, và Ly-Toàn, 17 tuổi, vô nghiệp nghề đi bong đàng, bị tập nã vì lối trộm đồ quần trang vật đáng 647 $ 50 và một số bạc 850 đồng của khách Quan-Hồng, bang Quảng-đông, đã bị bắt đặng giải Tòa.

Còn một tên Cô-Lau nữa, cũng đồng lõi, hiếm chưa ra.

Chưa bao lớn mà!

Xâu Quảng-đông tên Doi-Nhi, 60 tuổi, vô nghiệp nghề, ở đường Thủy-binh, số 189, có vợ con chết sớm hết là Hà-Lê, mới 15 tuổi, đã bỏ nhà mà đi mất từ hôm 23 janvier, lúc 6 giờ chiều đến nay.

Ai mất giấy.

Chú Nguyễn-văn-L... Lục-lộ số 91 thành phố Cholon, có lượm được trên đường Thuận-kiều một cái giấy thuế thân năm 1921 số 48, làng Tân-qui-đông (Sadec) tên Lê-văn-Cho, 53 tuổi. — Nạp bỏ rồi.

Ăn cướp cận

Khách Châu-Quế, 23 tuổi, bang Quảng đông, học nghề thuốc Bắc, ở đường Lareymière số 149 (Cholon), cớ răng chàu nó là từng Châu-To, 7 tuổi, deo vàng, chơi ngoài lề đường trước nhà nó, có một tên khách la mất đồn giựt vàng đáng 95 đồng mà chạy. — Dan qua!

Chết vì cứu khỏi

Cô với thầy một người đờn bà tên Nguyễn-thị Đê trôi trong rạch Bảo-cua, nhà thờ làng Chánh-thiện (Thudaumột) chừng hai ngàn thước. Hồi ra mới biết người ấy đi cầu khỉ bắt ngang qua rạch rồi hụt chơn té xuống nước, không biết bơi phải chìm.

Quan thầy khám thì nói ngộ nước mà chết.

Xe hơi thám ruộng.

Hôm 27 janvier 1922, lúc 7 giờ tối, một cái xe hơi số 1551, có bốn người Tây ngồi, một người coi banh, chạy dường đi Cap-chác là đi bắn. Tới cây thứ số 25, 40 đường quanh có hơi gập, người coi may quành đỡ xe hơi chạy xuống ruộng, trúng nhằm một đứa con gái nhỏ đứng nép trên lề mà tránh. May cho con nhỏ bị dụng tế lắn xuống mương-nó không ắt xe đè chết. Bốn người ngồi trên xe bình yên, còn xe thì hư một banh. Con nhỏ chở về Thủ-đức cho thuốc.

Dịp là Tết qua rồi

Lễ Tết Nam qua rồi đây, lại cũng là dịp qui khách lục-châu đến Saigon đông đảo; tưởng chư qui khách cũng thừa lấy dịp mà mua những đồ chơi, đồ lề vật và đồ cho trẻ, trong năm mới nầy chớ chẳng không.

Vậy bổn-hiệu xin mời chư qui khách nhớ mà viếng tiệm hà *Chanvrin* là tiệm mới tiếp mỗi chuyến tàu chở qua những xách bằng bạc, vành bịch xách cũng bằng bạc, đồ nữ-nghệ, đồ chỉ khâm, đồ sành, đồ bút, đồ đồng, đồ cẩn đồ chưa đủ thứ v. v...

Qui khách xem đến lời rao của Bổn-hiệu sẽ chắc ý sao mình cũng lựa trong-những đồ thiệt hàng, nhiều, tốt, đẹp rẻ và đồ đồng, đồ chơm, đồ cẩn mình cần dùng được thảo ý.

Lời ca điệu của Bổn-hiệu :

Bán đắc, thì bán rẻ,

Bán rẻ mới bán đắc.

CHAUVIN, 81, rue Catinat.

Trung-kỳ

HUẾ

Thiên hết dung gian.

Ở một công-môn kia có ông nọ, xưa vốn là một người khẩn khai đã từng trường trải sự gian nan nên viên trò nay mới hưởng được chút công danh, nhưng tiếc thay chỉ vì một nỗi hám mê cờ bạc thái quá thua mất bạc trăm bạc muôn công nợ cùng khắp chẳng nơi nào là chẳng có. Vậy nên tùng phải biến, thật bán rẻ ra gian, nên đã phạm phải một tội gian tra trói chẳng dung phải xa vào vòng công trùng.

Số là một người kia quê ở phường xa của ngụ tại Huế, một hôm nhân được cái mandat 100 đồng ở nhà điện báo, chàng đem mandat đến nhà điện báo kỳ lên mà lãnh tiền, sở điện báo vì không biết tánh danh quán chỉ người ấy nên phải bắt có kẻ nhận thiệt, hoặc là quan trên kỳ nhận cho thời mới được lãnh; ấy là phép thường của nhà điện báo là thế. Chàng viên đem cái mandat đến cũng thôi vào đưa xin quan trên kỳ nhận. Nghe đâu lúc bấy giờ thôi vái mandat ấy lại không đưa đến quan trên mà đã có người nhận lấy rồi bảo chàng rằng: Quan còn mắc việc chưa nhận được mai sẽ đến lấy, chàng ý ngày đến lấy thôi lại hen ba bốn hôm nữa vì quan trên phải tư đi đâu lại nơi quan chi rồ rang đã mới nhận được, thế mà cũng lâu thấy vắng thôi chàng cứ ý nghĩ hèn đến bắt người nhận mandat hôm nọ phải đưa cái biên lai rồi đem bản chàng quan trên mà nói rằng: vì cái mandat ấy đã kỳ tên rồi mà đưa vào xin chữ mấy hôm chẳng được nhận, quan trên liền đi đến nhà điện báo hỏi thời cái mandat ấy đã lãnh rồi lại có hai người nhận kỳ tên vào mà hai tên kỳ ấy một ông tùng phải làm biên để đề lưu, lại một ông nữa cũng là người đồng liêu với ông. Ấy chỉ vì cái mandat chàng ao đã kỳ lỏ nên mới bị người khác lãnh được. Vì rằng nhà điện báo chỉ tin và biết hai người nhận thiệt là đó, còn người lãnh mandat thời thế nào mà biết được chỉ thấy có tên kỳ đủ người nhận thiệt thôi phải tiền thôi.

Vài lời chớ chi

Thấy trong báo Lục-tỉnh Tân-văn số 1051 thứ bảy *gởi các bạn đồng chí* của bổ ông *Nguyễn-tử-Thực, Lê-hoằng-Mưu* và *Trần-văn-Chim* có đăng kêu hùn dụng mua Phiếu-trái; thật cái ý-kiến ấy đáng gọi là dịch đáng vô cùng. Tôi vẫn biết ba người nầy vẫn là tử-tế riêng của ba người nầy, nên tôi dám chắc rằng nếu ba người có thế-lực mỗi người mua bốn năm chục Phiếu-trái bằng bạc đồng kỳ nầy, thì họ đã mua rồi, chẳng cần cổ đông cùng ban đồng chí của họ làm chi.

Nhưng người có lòng công-ích như thế, tôi nghĩ lại rất buồn bã cho những tay có tiền bạc nhiều mà quên nghĩa-vụ mình làm dân đối với Nhà-nước, làm người đối với quê hương.

Bởi tự nghĩ như thế, nên sanh ra làm cái bi-vọng cực kỳ, thật không muốn nói ra, mà không nói ra thì nó buồn trong lòng, còn nếu nói ra, thì còn sợ mấy đều mình ước mơ đây sẽ có phước mà đặng có ảnh hưởng chi không ! Chớ tôi vẫn chắc rằng mấy lời cổ động của ba ông viết báo nhứt trước đây, tuy là bề ngoài là tư, nhưng trong là công, nên có tinh ý hiệp với lợi nghĩa-tâm nhiều, còn như phần tôi thì thế tôi cũng bay ra cho chư-tôn biết cái chỗ bi vọng của tôi, nghĩa là các đều tôi mơ ước :

Chớ chi tôi là ông *Denis Lépoint* Saigon, ông phủ Kh... (Gocong), ông huyện Đ. (Gocong), ông Bạch-taxi (Hanoi) thì tôi phóng mỗi ông 2000 phiếu trái 50 đồng.

Chớ chi tôi là ông *Trần-trinh* (Baclieu), ông huyện M..... (Travinh), ông Đốc-phủ B... (Travinh), ông Thông L... (Vinhlong) ông Cai-lông L... (Vanlong) thì tôi sẽ mua mỗi ông 1000 phiếu-trái.

Chớ chi tôi được như các ông tài-chủ, nghiệp-chủ, điền-chủ, khắp cả Lục-tỉnh thì tôi mới hiệp lại phòng trái 6,000.000 bạc, cho rồi mua, rồng lưu vui lòng Chánh-phủ về việc quốc-dân ta biết vụ đều công ích.

Chớ chi tôi được làm ban đồng chí của ông *Thâu-Mưu-Chim* thì tôi cũng rang hăn năm phần hùn (Nghĩa là 10ự đồng một phần)

Ma rốt cuộc lại, chớ chi tôi là mấy ông đại phú mà tôi biết đó thì tôi làm theo ý tôi và tôi cũng không trách : Ai mượn mà làn ăn.

Nguyễn-đa-Cảm.

Các hội « Tennis » Nam-kỳ

tranh đấu đang giành giải nhứt

Dân hôm thứ bảy ou chúa nhựt là 28 février.

Chiều thứ bảy: hội *Cần-giộc* đấu với hội *Rạch-giá* 3-2 (6-3, 6-1, 4-6, 4-6, 6-3).

Sông mai của mình : Hội *Long-xuyên* đấu hội *tiên-Giang* 3-0 (6-3, 6-4, 7-5).

Chiều chúa nhựt : Hội *Saigon* đấu ăn hội *Bạc-hoa* 3-0 (6-3, 6-1, 6-1).

Cholon 6 février 1922.

Từ hoàng của hội phản-viên,

ký tên : C.nh.

Thị nhân

Hội-trưởng hội Cholon Tennis,

ký tên : Lương-văn-Mỹ.

Ngày 7 Février 1922
VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC

	Sớm mai
Nhà nước	0 25
Ngân hàng Đông-Pháp	0 25
Ngân hàng Hongkong Shanghai	0 25
Ngân hàng Chartered	0 25

GIÁ BẠC ARGENT FIN TẠI LONDRES

Sớm mai

Tại Paris ngày 3 Février 1922

	Tri-mật	Tr-l. kỳ
Ngân hàng Đông-Pháp	25 1/8	24 3/4
Ngân hàng Hongkong Shanghai	25 1/8	24 3/4
Ngân hàng Chartered	25 1/8	24 3/4

GIÁ BẠC LIVRES STERLING

Tại Paris ngày 3 Février 1922

Ngân hàng Đông-Pháp	81.31
Ngân hàng Hongkong Shanghai	81.32
Ngân hàng Chartered	81.32 1/2

QUỐC TRÁI CÔNG ĐẢI-PHÁP

Tại Paris ngày 3 Février 1922

Tri lối 5 %.	56 f. 0'	Tri lối 5 %. 1920	92 75
Tri lối 5 %.	1915	Tri lối 6 %. 1920	94 50
Tri lối 6 %.	1918	94 25	

MÃ CỐC

Giá lúa chở đến nhà máy Cholon bao trừ lại giá một trăm bổ là

Vinhlong	4.20 tới 4.30
Gò-công	4.25 — 4.35
Bãi-xàu	4.30 — 4.45
Bến-tre	4.40 — 4.55
Mỹ-tho	4.35 — 4.50
Giá thường thường hạn trung	4.15 — 4.20

Giá gạo chở đến tàu không tính thuế muốn công bao lấy hiệu, giá một trăm kilô

Gạo Annam nº 1 25 %, tấm, vỏ	8.50 tới 8.70
Gạo Nhựt-tiêu nº 2 40 —	7.85 — 7.90
Gạo Xiem nº 2 10 —	7.20 — 7.30
Tấm — —	6.00 — 6.15
Cám — —	3.50 — 3.70

Thịt bò

Giá mới kể từ. — Phải-lò 1 Gông — Khương-chen số sẵn sàng 0 30 — Bắt đầu-lan-banh 0 45 — Ngực 0 35 — Trái thăn giá 0 60 — Vai có xương 0 30 — Vai không xương 0 42.

Lòng bò

Giá mới kể từ. — Buổi 1 20 — Lòng-bò-non 20 — Lòng bò non 0 50 — Gan bò 0 25 — Gan bò non 0 15.

Thịt bò con

Giá mới kể từ. — Buổi 1 20 — Ức bò 0 25 — Ức bò non 0 20 — Cổng bò bay bỏ bò non 0 10 — Lưỡi bò 0 20 — Lưỡi bò non 0 20 — Tim bò 0 20 — Lòng bò 0 25 — Cái đầu bò (tria) 0 60.

Thịt trâu

Giá mới kể từ. — Buổi trưa cái 1 50 — Buổi chiều nhỏ rẻ 2 00 — Vai chặt nhỏ rẻ 1 20 — Vai trọn cái 1 00 — Ngực 0 80 — Cổ 0 80.

Giá mới kể từ. Xương xương (costelettes) từ 0 15 tới 0 20 — Trọn sấp, gan, lòng, trái cật 0 60 — Ức 0 15 bỏ đồ lòng (tripes) 0 40 — Cổng 0 20 — Đầu 0 70.

Thịt heo

Giá mới kể từ. — Buổi 0 70 — Phải-lò 0 60 — Xương sường nhỏ 0 70 — Gan (foie) 0 40 — Bầu 0 40 — Cánh 0 60 — Mỡ (lang cháy) 0 60 — Mỡ (sống chảy) 0 50 — Tim 0 70 — Trái-cật (rognons) 1 50 — Ngực 0 50 — Sốc-nỉ 1 00 — Mỡ thắt cổ nuôi 0 00 — Xương gió (Pommes cônes) 0 00 — Lưỡi 1 00.

Giá mới nói. — Ốc heo 0 15.

Thịt dê

Giá mới kể từ. — Sốc-nỉ 0 70 — Bò-tiền (Boudins) 0 60 — Phổ-mách heo (Fromage cochon) 0 80 — Lạt-xường nhỏ (mélodiettes) 0 80 — Ba-tê (Pâté) các thứ 0 80 — Thịt heo vô-vỏ 0 80 — Cổng heo chín 1 00 — Ốc 0 80 — Langue tourrée 1 00 — Đuôi heo 0 80 — Sốc-nỉ bên Tây 0 60 — Phổ-mách gruyère.

Thịt dê

Giá mới kể từ. — Gan từ 0 30 tới 0 40 (trọn cái) — Bầu 0 30 — Bộ đồ lòng 0 30.

Tàu ỷ Marseille sẽ chạy qua Saigon.

Chiếc Amboise 27 janvier — Cordillère 10 février — Amazône 24 février — Angkor 10 mars.—

Tàu chạy Cap và Barin

Chiếc Khmer, và Nankay, chạy ngày thứ hai, thứ ba, thứ năm, thứ sáu 8 giờ sớm mai chạy, ngày thứ bảy 12 giờ trưa chạy.

Tàu chạy Cao-Mên, Lào, Bacpree và Bắc-Thiên

Chiếc *I. Rauff*, ngày thứ ba, 7 Février 1922 9 giờ tối chạy

Chiếc Battambang, ngày thứ năm 9 Février 1922 9 giờ tối chạy.

Tàu chạy Cao-Mên và Lào

Chiếc *L. Blanchet*, ngày thứ bảy, 11 Février 1922, 9 giờ tối chạy

Tàu chạy Lục-Tỉnh

Chiếc Hainan, ngày thứ hai, 6 Février. 1922. 7 giờ tối chạy

Chiếc Khmer ngày thứ sáu, 10 Février 1922 giờ tối chạy

Tàu chạy Tây-ninh

Chiếc Namly, ngày thứ tư, 18 Janv. 1922 8 giờ sớm mai

Cuộc xổ số phước-thiện
tại Thủ-dầu

Việc xổ số, lấy tiền làm phước tại nhà mồ côi và bảo sanh ở Thủ-dầu, trước đã định ngày 8 Février 1922, thì xổ, nay nhơn có nhiều người muốn, nên định lại ngày chúa nhựt 12 Février 1922, đúng 3 giờ chiều sẽ xổ, tại nhà thờ Thủ-đức, có quan chánh chủ tỉnh Giadinh tọa chủ.

Gia truyền tập

(Recettes utiles)

ĐỒ TRÁNG MIỆNG.

Xu-xoa (*gelées d'entremets*)

1. — **Xu-xoa bột đào.**

Dùng nửa kí-lô hột đào lộn hột đã lột vỏ rồi mà đâm cho thiệt nát (trong lúc đâm, giấy lát phải nhỏ đồ vô 1, 2 giọt nước lạnh phòng đâm lâu có hơi nóng, nó sanh ra dầu). Khi hột đào đã nát như bột rồi, hãy đổ nó vô nửa lích (litre) nước nóng, khuấy cho đều rồi đổ trên vải đặng lược. Phải có người nào phụ với mình, vắn vải ấy cho thiệt mạnh đặng nước cốt trong hột đào ra cho hết. Dùng bốn trăm gờ-ram (grammes) đường trắng thật tốt, đám rây trước, mà đổ vào, khuấy cho kỹ cho nó tan ra hết. Đoạn dùng 30 gờ-ram rau câu (nặng bằng 2 đồng xu là-bài) đã nấu trước với một ly rưỡi lớn nước và đã hớt bọt, lược sạch để dành sẵn một bên lửa đó cho đừng đặc, mà đổ trộn lộn cùng nước bột hột đào kỹ, rồi đổ vào khuôn chi tự ý mình. Ngâm khuôn ấy trong nước lạnh hoặc để chỗ nào có gió mát mẻ cho nó đặc. Khi nào muốn trúc ra đặng dùng, thì phải ngâm khuôn ấy trong nước nóng, nghe dộng hồ kêu chừng hai lần tiếng «tích tắc» thì lấy khuôn ra trúc, tự nhiên xu-xoa ấy chạy ra để như chơi. Theo đàm tiệc, tôi có dùng yên chi hoặc nước la cây bỏ-ngột để vô lúc chưa đặc đặng làm màu đỏ, màu xanh coi rất lịch, song như chẳng nên đụng màu chi độc.

Tôi yêu chi từ

Nguyễn-thành-Nông

Successeur légal de la Maison Cinet

Thanh-Phong

103 Bod Charner 103

Vì chẳng may, anh tôi là Nguyễn-thành-Tuồi qua đời, tôi là em ruột được nấy quyền nối nghiệp làm chủ tiệm **Thanh-Phong** ở đang Charner 103 kể từ ngày 1er février 1922, là ngày anh tôi tạ thế. Vậy tôi trong các hàng gia kỹ-nghệ và các khách lục-châu, tử đây, có gởi thơ mản-đa hay là toa vẻ chi chi bất luận trả, đòi cứ gởi ngay tên tôi Nguyễn-thành-Nông kế nghiệp.

PENSIONNAT

Khuong-huu-Phung.

VINHLONG.

Préparation rapide au Certificat d'Etudes primaires.

Nuôi kỹ, dạy cẩn. Thường năm thường thi đậu nhiều; nên học-trò càng ngày càng đông.

Năm rồi thiếu chỗ nên bổn-trường mới thêm rộng ước chừng ba mươi chỗ ngồi. Qui-ông qui-bà muốn cho con học, xin viết thơ trước, tựu trường sẽ có chỗ sẵn.

Pension complète.

Giá tiền trường :

Lớp nhứt (lối sáng sớ-học) và lớp nhì.....	14$00
Lớp ba, lớp tư và lớp năm.....	13 00
Lớp sáu (học chữ quốc-ngữ).....	12 00
Demi-pension.	
Lớp nhứt, nhì, lớp nhì.....	7 00
Lớp ba, lớp tư và lớp năm.....	6 00
Lớp sáu (học chữ quốc-ngữ)...	5 00
External.	
Lớp nhứt, và lớp nhì.....	4 00
Lớp ba, lớp tư và lớp năm.....	3 00
Lớp sáu (học chữquốc-ngữ)...	2 00

Cách-thức trường có in sẵn từ bổn; xin viết thơ hỏi, bổn trường lập-tức gởi cho.

Ngày tựu trường : 17 février 1922.

Tiệm đồng xe

Sửa xe nổ bán đồ đồ phụ tùng

Đường Lagrandière số 99 và 101

Đầy-Hộ Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ : Tiệm tôi có đồng đồ kiểu xe mới lắm : xe hơi hiệu, xe kiểu, xe kéo xe bò ; cũng có đồng thắng xe hơi theo kiểu kiểm thời, sơn xe thiệt khéo, theo niệu, mười xe đi kiểu, xe cũng sẽ hiệu, đồ thắt xe có kiểu xe chắc chắn có bán đồn xe đủ kiểu, bán xe cam-nhông cây giá rẻ hơn hãy ghé lại tiệm tôi mà coi, tôi sẽ tính giá cho quí khách vừa lòng. Tôi có thợ trong khách, kiểu đều tốt, sẽ hết lòng sửa chữa và sơn xe cũng khéo mà giá rẻ hơn hãy đem lại tiệm tôi mà coi.

Cám ơn quí khách ở an-giang gần thời hết thảm mến chiếu cố tôi đã nhiều lắm, nên có đồng thắng xe hơi theo kiểu mới, đồ thắng xe cũng khéo, giá rẻ hơn hãy đem lại tiệm tôi mà coi.

Cám ơn quí khách ở an-giang gần thời hết thảm mến chiếu cố tôi đã nhiều lắm, nên có đồng thắng xe hơi theo kiểu mới, đồ thắng xe cũng khéo, giá rẻ hơn hãy đem lại tiệm tôi mà coi.

NHÀ HÁT BÓNG MODERN

Tại Saigon, đường d'Espagne, môn bài số 215 (Sau Chợ-mới SAIGON)

MỖI BUỔI CHIỀU HÁT 2 XUẤT

Từ 7 giờ tới 9 giờ và từ 9 giờ 1 khắc tới 11 giờ rưỡi

Đổi bản mới mỗi tuần 2 lần — *Ngày THỨ BA và ngày THỨ SÁU*

MỖI BỮA THỨ HAI HÁT CẢI-LƯƠNG

BẮN MỘT chiếu thứ ba 7 tây tới chiếu thứ năm 9 Février 1922

1-2-3-4-5— **Sự siêu lòng**

Tên OKRANA, là một tên mật thám, danh tiếng ỷa oai quyền trong nước Russie. Người thấy nàng Anna MIREL, thì đem lòng muốn. Cô nầy có làm quen với nàng Maria VARENKA, là người thông thạo đều cơ quốc sự nước Russie. Nàng VARENKA gia chết thì có kêu cô Anna lại mà trối và cho những giấy tờ sử quốc. Từ đây Anne MIREL cải tên lại là Maria VARENKA, lại có làm quen với một anh đặt như-trình Hoà-ky, tên là Julien ROLFE. Lẫu sự nàng trông tên nên bị linh bắt. Nàng mới đến cầu cứu với quan đầu phòng là ông trước là ANDREY. Ông nầy bày tỏ những đều ô danh nhục nhã của nàng, bỗ theo trám bề nên nàng giết chết ông ANDREY. Phen nầy bị xử tử, mà nhờ có anh Hué-kỳ cứu khỏi nhiều lớp cụp lại thiệt hay.

6-7-8— **ĐẠI-MẬT-SỰ**

Bổn tuồng phân làm 15 hồi, có **PEARL WHITE** làm chánh vỏ.

HỒI THỨ BA : Phòng nhốt cho chết ngột

Có 2 lớp

EVELYN hỏi hễ đến cùng MACKAY cũng không cho MACKAY uống ly rượu vì biết là thuốc độc, nên bị SMITH là tên độ thám Đức-quốc bắt nhốt trong phòng kính đặng chết ngột. EVELYN lớp thế ra đặng, rồi cũng bị tên độ thám Đức bắt lại, đem nhốt chung một chỗ với MACKAY và đưa sang biệu ly EVELYN phải giết MACKAY. EVELYN đã dang vàng bắn tên độ thám Đức-quốc chết tốt.

8— **Dừng có dung thứ mà**

Bông điều của SNUBPOLLARD điều ai coi cũng khó mà ninh cười cho đặng.

THỨ-NĂM có hát ban ngày, dùng 5 giờ chiều khởi sự hát giá phân nửa.

GIÁ TIỀN CHỖ NGỒI

Bậc riêng 1 $ 00 | Ghế hạng nhứt 0 $ 60 | Ghế hạng nhì 0 $ 40 | Giám 0 $ 30

Xe máy đạp hiệu ALCYON
đua ăn hạng nhứt

Hôm bữa khai trương Trường đua xe máy đạp tại Saigon, bên phía mấy người Langsa đua lành phần thưởng của quan Toàn-quyền ban thì M. Le Stunff ngồi xe máy đạp hiệu **ALCYON** ăn hạng nhứt.

Còn bên phía mấy người Annam đua lành phần thưởng khai trương thì M. Trần-văn-Thinh hạng nhứt, M. Trần-văn-Chánh hạng nhì, hai vị ấy cũng ngồi xe máy đạp hiệu **ALCYON**.

PHARMACIE PRINCIPALE
CỦA ÔNG
L. SOLIRÈNE
Nhứt hạng bào chế sư

Kế nghiệp cho ông G. RENOUX

Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY SAIGON

THUỐC HIỆU

Capsules de Santal Salolé Thomas

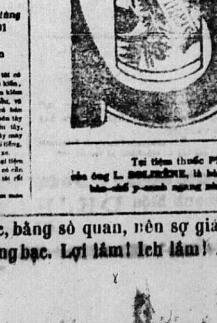

Khi trước ông lương y Henderson có chế một thứ thuốc hiệu là Đông phương Thiếo-trước Santal Citrin tinh.

Trong tờ « Times » báo - tháng Juin năm 1865 trương thứ 571, ông lương-y ấy có làm một bài diễn-thuyết cho vậy :

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu et Cubèbe *ống no rẻ hại mà mất thơm tho; đầu sống bao nhiêu cũng không phải-lí sống no rồi cái mùi nước cần phải khác xa, rồ trong nội ngày, sẽ lấy hiệu nghiệm mé.*

Thứ thuốc Salol các y viện đều dùng số đã đặng 36 năm nay, nồng nó vào thì lợi thấy, bỏ thêm.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhốt vị Salol vào trong Santal tinh làm cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trọ lão đương công là bổ đặng kẻ trai trang!

Thuốc nầy để uống lắm, bỏ vào bọng rồi thì man thao.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ tám hoàn cho tới mười hoàn thì chắc lành bịnh liền, hết ky lắm mí gì phải mạnh nhe.

Tại tiệm thuốc **Pharmacie Principale** của ông **L. SOLIRÈNE**, là bào chế y khoa tấn-sĩ và nhứt hạng bào-chế y-sanh ngang nhà hát Tây Saigon, có bán.

Đông bang ta nên mua vé quốc-trái nầy, bằng bạc đông, chẳng phải như mấy lần trước, bằng số quan, nên sự giá-bạc trồi sụt rồi lỗ-lã đã vậy mà lại còn có thể trúng số bạc nhiều hơn thập bội, còn ít lắm cũng được một trăm đồng bạc. Lợi lắm! lợi lắm! Nên mua vé quốc-trái ấy lắm!! Thứ nghĩ lại mà coi!

PHẢI HÚT THUỐC IMPÉRIALES

A. COURTINAT & Cie — SAIGON

PHARMACIE PRINCIPALE

CỦA ÔNG

L. SOLIRÈNE

nhứt hạng bào-chế sư

KẾ NGHIỆP CHO ÔNG G. RENOUX

ở ngang nhà hát tây. — SAIGON

Tiệm thuốc nầy đứng bực nhứt đã lâu năm rồi và buôn bán lớn hơn các tiệm khác trong cõi Đông-Pháp nầy.

Tiệm thuốc nầy được có tiếng là nhờ chuyên bán thuốc thượng hạng, nhờ có một ông thầy bào-chế nhứt hạng, vẫn là cử-nhơn bác-vật xuất thân, đứng xem sóc việc bào-chế thuốc một cách rất kỹ lưỡng, trùng theo toa của các quan thầy thuốc ra cho người ta; lại nhờ có người Tây và người Nam thầy đều tin cậy.

Tiệm thuốc nầy cứ do theo ý người bạn hàng mà bán thuốc, hoặc tuân theo toa của quan thầy thuốc mà bào-chế, chớ chẳng hề khi nào làm sai, hay là lúc trong tiệm không có thứ thuốc người ta hỏi rồi không đem thứ thuốc khác mà đổi thế vào.

Tiệm thuốc chánh của ông L. SOLIRÈNE khuyên những bạn hàng:

Nên dùng thuốc của ông L. SOLIRÈNE là một người chủ tiệm rất ngay thẳng, chiêu hiền đải sĩ;

Vì thuốc tinh tấn, mỗi lần thuốc bên tây gởi qua đều có thí nghiệm cho rõ tốt xấu, thiệt giả;

Vì có bạn hàng đông đảo, nên bán mau hết, không có thuốc cũ;

Vì có quan thầy bào-chế nhứt hạng, xem xét kỹ lưỡng cách bào-chế thuốc cho ý theo toa của quan thầy.

Thời-sự Cẩm-Nang

Thầy bốn chữ « Thời-sự Cẩm-Nang » chừng tôi đã hiểu ngay là một quyển sách tối cần tối yếu để khảo-cứu việc thời vụ phải thay đổi hoài.

Đã xuất-bản năm 1922, xin gởi đến nhà in ông Nguyễn-văn-Của 157 Rue Catinat Saigon mà mua kẻo hết.

Giá một quyển ..... 2$00

HÃNG

A. RICHAUD

có cần dùng một người Họa-đồ về bàn ghế *(ameublement)*.

Hãng EMILE PEYSSON ở Saigon ngang nhà hát Tây, môn bài số 4, có cho mướn films Langsa và ngoại quốc đặng hát bóng.

Pharmacie Principale

CỦA ÔNG

L. SOLIRÈNE

Nhứt hạng bào chế sư

Kế nghiệp cho ông G. RENOUX

Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY SAIGON

HAI MƯƠI NĂM DANH TIẾNG!!!

TRƯỜNG-SANH

VẠN-BỊNH

HỒI-XUÂN

PHẢN-NHƯỢC

VI-CƯỜNG

NHỜ BỞI THUỐC RƯỢU HIỆU

ELIXIR GODINEAU

Thuốc rượu nầy là một vị đại bổ rất cần cùng là trang kiện tinh thần, nếu kẻ ta lão hơn tuổi đầu uống thuốc cả

Những kẻ tuổi cao, sức lực suy nhiều, mỗi thấy ngày xuân đã thốn mồn, gia hễ uống thuốc nầy thì ắt đặng cỗ lấy lành đồng, mái mày tươi trắng, cơ trẻ lại, mạnh lại hơn xưa.

Cần như con mắt Bộc-nhược, đầu bị mỏi mệt, cùng những bệnh bởi tử tưởng hiện, khắp cả toàn-cầu đều biết danh thuốc nầy.

Hễ ai đến có bệnh một muốn mạnh mỏi rồi nơi Các thầy thuốc hiện nổi danh đồng rồi hễ mang.

ĐAU NHỨC CẦN CỐT.

NGỦ KHÔNG AN GIẤC.

Đâu có gì, hễ uống thứ *SIROP FOLLET* thì mạnh thiệt.

(Trong sách tánh dược của ông BOUCHARDAT có lời ban ngợi khen)

Uống nó ngủ an giấc. Khi thức dậy không long óc nhức đầu.

Không phụ tử. — Bình tịnh huyền. — Cực tinh hảo.

ĐỒNG MẠNH. — Mỗi muỗng xúp thì trộn một cái rum Chorall.

ĐỒNG THƯỜNG. — Người lớn mỗi ngày 3 muỗng súp trộn với sữa, hay là nước trà.

Có một minh nhà thuốc Pharmacie Principale của ông L. SOLIRÈNE ở bên mà thôi.

TỰ DO DIỄN ĐÀN

(Tribune libre)

Ngõ cùng liệt-quí

Đã lắm phen, Bổn-báo có tuyên ngôn rằng về mae, Tự-do-diễn-đàn nầy, Bổn-báo riêng để cho liệt vị bình luận cho thỏa nẵng ý muốn. Nhưng hỏi, cũng đã lắm phen, Bổn-báo gặp nhiều cô chí Nàng thốt rằng tên, kỳ dưới bài gởi đến và đăng vào báo đó không phải là tên thiệt của người viết bài ký; hoặc tên giả, hoặc mượn tên của người hàng xóm mà để đại vào. Ấy là một điều đáng cha là khiếp nhược, mà người chưa chịu ăn-năn chăm bỏ. Nếu việc quí, mình đứng đương cầm viết chép ra để gương giáp ích, có sao lại sợ mà nặc danh? Hà chưa phải là khiếp nhược chăng?

Vì thế tôi khiếp nhược lắm, gặp rồi, hoặc Bổn-báo từ đây, những bài ở đâu gởi đến, tên ký không rõ, hoặc Bổn-báo không nhận biết, thì Bổn-báo không ấn hành. Lại còn những bài đã hành trang mác nhẹ, thì Bổn-báo để trọn cả phần người ký tên ganh chịu lấy những điều cang-dự.

L. T. T. V.

Mấy lời cùng ông Lão-phu Soctrang

Tôi cũng con người ta vậy, nhưng cái bẩm-sinh của tôi chẳng may khác hẳn với người đời là phi-nam phi-nữ, nên người cho như tôi là « lại-cái », cũng phải; mà tôi cũng tự-xưng là « lại-cái » vậy nữa. Cái thân đã đỡ nam đỡ nữ rồi, không lẽ cô-lập một mình mà vui nỗi gì, nên thường ăn mặc đồ đàn-bà theo hàng nữ-lưu cho qua ngày tháng, mà mấy cô cũng hậu tình dung-nạp cho. Bao giờ cũng ăn mặc đồ đàn-bà thôi.

Nay tiếp đọc bài « Con mà thằng, anh mà chị » những điều các cớ của ông hỏi đến, tôi lấy làm khó giải-minh được; chết nỗi!

Theo cái bài « Lại-cái đu-lịch » của tôi mới mở ra đó, tưởng ông đã rọi tỏ tấm gan tôi cho l.. Đương kiếm không làm trai như ông Bạch-thái-Bưởi, không làm gái như bà Trần-thị-Thọ để mở mang tài-nguyên cho nước-nhà, công-nghĩa cho xã-hội, thì còn mong gì nữa. Bởi thế nên tôi chẳng hèm cái thân bán-nam bán-nữ nầy, chắt-mót tấm lòng ngay thẳng, dám hiến giữa nhơn-quần xã-hội, nghĩ chẳng chi bằng cái vấn-đề du-lịch rộng lớn, hầu mong tìm kiếm những việc có ích cho nhơn-quần bất-bình của xã-hội, không những kế-nghiệp cho cái đám bóng-chàn, cái phường đồng-cốt đó vậy, nên chi bất-đắt-dĩ ngán thân vào hai chữ « du-lịch » để chút công gì trong đám « lại-cái » về sau nầy; thì ông đã biết tôi là « lại-cái » rồi, không phải là « lại-dực ».

Cứ lời hỏi của ông: « Con mà thằng, anh mà chị » thì ai trông cũng biết ngay là « lại-dực », « lại-dực » với « lại-cái » cái tánh-chất không thể giống nhau được. « Lại-dực » cái tánh thường ưa người ta kêu bằng cậu, bằng anh; « lại-cái » cái tánh thường ưa người ta kêu bằng cô bằng chị, ấy là lẽ thường. Song riêng tôi chẳng phải vậy, dầu kêu bằng gì cũng không ra nỗi gì, cứ việc làm là phải.

Còn việc cải-trang làm đàn-ông của tôi đây, không phải ý tôi muốn như phường « lại-dực » đó vậy, họ kêu bằng cậu bằng anh mà đắt-ý dâu; tôi cải trang làm đàn-ông đó là sở-dĩ cho dễ-dang công chuyện giao-thiệp, trong bước đường du-lịch theo trí của tôi muốn thấu-đáo việc lợi-hại thế nào trong lời cô nọ khuyên chồng « Ai bảo đàn-ông đi nhà « Xẹt » và lời anh nọ rằng « Ai bảo đàn-bà cầu tôm » vậy thôi; huống-hồ trong buổi nầy thiên-hạ-sự có nhiều việc quái-quái kỳ-kỳ, như Bắc-việt Cô-thành không bị giết tại châu-thành Bacliêu đó vậy, tưởng làm người nên phải biết để giải sự bất-bình của thế-gian là phải. Còn những điều « Con mà thằng, anh mà chị » đó, thiệt tôi không cang-thiệp đến và tôi cũng không phải người thế ấy mà biết họ được. Xin ông miễn cho, và hãy xem bài « Lại-cái du-lịch » từ đây thì tưởng nhiều điều còn khả-quan hơn là...

Lại-Cái

Sở tạo tác

Hui phia Tây

LỜI RAO ĐẤU GIÁ

Chỗ ở, ngày tháng, giờ khắc cuộc đấu giá:

Ngày 23 Février 1922, đúng 10 giờ, tại phòng giấy quản chánh Bát-vật sở Tạo-tác Nam-kỳ ở Saigon.

Việc đấu giá: cất một chỗ bằng ở đường quản-hạt số 9, quận từ Long-xuyên đi Triton và dao đất lot thứ mười:

Phỏng định cuộc đấu:

9e lot . . . . . 44.000$00
10e lot 38.400 00

Thế chưn lạm:

9e lot . . . . . 7000$00
10e lot 600 00

Thế chưn thiệt:

9e lot 8500f.00
10e lot 7000 00

Phòng giấy để giấy tờ giao kèo ai muốn đến coi thì coi:

Phòng service ordinaire « Arrondissement de l'Ouest » hằng ngày, trừ ra ngày chúa nhựt và ngày lễ, giờ thường mở cửa làm việc.

Trong lục-châu qui vị nào muốn dùng rượu chắc trắng và đồ-thiệt lời làm bằng bước trái nho thì nên đến hay là viết thơ cho hãng EMILE PEYSSON ở Saigon ngang nhà hát Tây, môn bài số 4.

DẦU

ESSENCE DE MENTHE

THỨ THƯỢNG HẠNG của ông L. SOLIRÈNE kế nghiệp cho ông Renoux

Kể quyền cho SOLIRÈNE và RENOUX

Khử độc rất hay trị nhức đầu, đau gân cốt, đau xóc bông v.v. rất thần hiệu

Ve trên màu trắng

Giá một ve ..... 0$80
Giá mười ve 2 00

Trần-văn-Trí

76 rue d'Alsace-Lorraine 76. Tiệm cầm đồ SAIGON

Bán và bán lẻ đồ phụ tùng xe máy và xe kéo. Bán xe máy và xe kéo. Có đóng sẵn xe kéo cho mướn càng là xe nhà.

Người coi tiệm hiện nầy đã có làm tôi trong hãng người Langsa, mới lập tiệm cho nên đóng xe khéo chắc chắn và ký luống làm mà lại bán giá rẻ hơn mấy hãng khác.

BA MƯƠI NĂM DANH TIẾNG

HO GIÓ — HO LAO — VÀ CÁC BỊNH ĐAU NGỰC

Thì nên dùng thuốc chỉ khái hiệu là:

LELIXIR PECTORAL au GAIACOL

HAY LÀ

LES PILULES PECORAL

của ông Hoibe, bào chế y-khoa tối-cổ Tại tiệm thuốc của ông L. SOLIRÈNE có bán mà thôi.

Kho trữ đồ hoàn cầu

MAGASINS UNIVERSELS

187, Rue Catinat. SAIGON

Dầu thơm d'ORSAY

HIỆU

« Le cœur » 4$50
« Violettes » 5 25
« Fleur de France » 6 00
« Camélias » 7 00

« CORONA »

Cô hơi thắp bằng rượu alcool 12$00

Đèn thắp bằng alcool (Có đồ tốn tiêm đèn) 1$25

HAZELINE SNOW

Crème để đồng tham một ve 0$50

SA-BÔNG cục nhỏ hiệu « BONDON » có thấm dầu và ít hao — chục 12..... 2$00

Dattes Muscades

Hộp 800 gr. 1$50

Đồng hồ nhỏ « NIVEA »

Antimagnétique 11$50

Thứ vuông, vàng thiệt, có dây đeo tay bằng da (cho đờn ông) 12 00

Thứ tròn, vàng thiệt, có dây đeo tay (cho đờn bà 12 00

Thứ bằng bạc, chạm vàng (cho đờn ông 12 00

Bằng Nickel uni 6 50

Đèn điện khi có pile để cho mấy người đi xe máy dùng (đỏ bỏ) 2$00

Thứ bổ tuổi (đỏ bỏ) 1 80

Đèn không nº 1 (id.) 1 80

Đèn không nº 2 (id.) 2 25

Pile không thứ bổ tuổi 0 50

— — để đèn nº 1 0 50

— — để đèn nº 2 0 70

KREMENTZ

Nút cổ bằng vàng 14 carats 0$25 1 hột

Cigares « MINERVA »

Reine-Victoria

Hộp 100 10$50

DYFOAM

Sa-bông để nhuộm một cục 0$30

chục 12 3 00

NAPPE trải bàn

bia có vẻ bông màu, trong trắng (1,60 × 1,60) 4$50

Khăn trải bàn

Vải mịn 2 mặt (1.50 × 1,50) 8$50

GRAMINOL 1 hộp 1$00

SUPERCAO id. 0 90

Dây deo đồng hồ tay bằng vàng thiệt (đờn ông đờn bà đều có) 3$25

SPARKLETS

Soda, avec 12 cartouches 5$50

Syphon 6 75

ĐỒNG HỒ CHUÔNG

Riketo 3$00

Cabourg 6 00

LY để bàn ăn

Mi-cristal chục 12 6$50

Dao cạo

DURHAM-DUPLEX

Kiểu D.M.R. 1$50

— R.I.K. có đồ phụ để bết dao 3$00

— G.G.P. (bằng bạc) 12 00

PHẢI COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO

HÃY NÀI CÁI KÝ TÊN: MIDY

SANTAL MIDY

SANTAL MIDY

(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiện và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới cũ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.

Buôn bán lớn số, 8, Đường Vivienne, Paris.

Trong mấy nhà Thuốc.

Có một mình nhà thuốc Pharmacie Principale của ông L. SOLIRÈNE ở ngang nhà hát Tây Saigon có bán mà thôi.

ROB THOMAS

Thuốc nầy là một vị thuốc thượng hạng chưa hề rất nên mạnh, cho nên là các chứng bịnh, hễ có rất SALSEPAREILLE hoặc có rất IODURE DE POTASSIUM mà uống vào toa trộ, rồi là đồng đều thuốc nầy thì thấy hiệu liền.

Nó có tài chữa lại tức thì chẳng cho các bịnh độc nhơn tiêm la hột xoài, mang độc vào vân... cũng phải lần ngày mà phải tiêu hết.

Mỗi ngày uống hai muỗng lớn, sớm mai một muỗng trước bữa cơm, chiều một muỗng cũng trước bữa cơm.

Thuốc ROB THOMAS nầy dùng hai vị cây thường cũng đặng, song phải uống ít hơn, mỗi ngày uống một muỗng nhỏ mà thôi, sớm mai một muỗng chiều một muỗng.

Có một mình nhà thuốc Pharmacie Principale của ông L. SOLIRÈNE có bán mà thôi.

Trị bịnh như thần

TRỊ HẾT BỊNH VÀ KHÔNG CÓ TÁI LẠI NỮA

Ai bị TIM-LA hãy uống thứ thuốc BIJOUFURAL NOVAT thì hết bịnh	Ai ho lao, bá tổn, đau phổi lâu ngày Hộ uống thuốc chỉ không hết thì nên dùng thứ thuốc KREOPOS NOVAT
uống một ngày bốn viên	Uống một ngày chừng bốn hay là sáu viên

Hai thứ thuốc nầy không có phạt tỉ, vì uống nó thì không ai biết.

CANOT HỚI

Hãy lập tức viết thơ thương nghị với

Đề chở chuyên mau lẹ, đề tuần du điền địa

Charles BARDON

Quai de la Marne, SAIGON (Khánh-hội)

MỘT CÁI KIỂU THEO LOẠI « POPULAIRE », KÊU LÀ AUTO-GLISSEUR 25 CĂN

Chắc chắn đóng kỹ càng giảng đẹp Khoái mượt ly làng mạnh nữ. Giá rẻ

Rượu mạnh hiệu DEJEAN đã thơm mà lại ngọt làm cho những tay thạo rượu đều thảy khen ngợi

Chỉ một mình hãng Denis frères có trữ mà thôi

PHARMACIE · PRINCIPALE

Tiệm thuốc Tây nầy dọn dẹp theo cách Văn-minh và lớn hơn hết trong Đông-Pháp nầy, lập ra từ năm 1856

Mới trước của ông HOLLÉ và RENOUX nay ông SOLIRÈNE nhứt hạng học-chế sư kỉ nghiệp.

Ở Saigon ngang nhà hát Tây. Bán đủ thứ thuốc tây, tốt thượng hạng và giá lại rẻ. Lọc-châu như quân tử có cần dùng thuốc tây xin hãy viết thơ cho tiệm thuốc nầy mà mua, thì sẽ được vừa lòng.

CẦN DƯỢC-TÁNH LƯỢT BIÊN đã xuất bản rồi, ai muốn xin, thì viết thơ cho ông L. SOLIRÈNE, ngài sẽ gởi cho không.

Lời rao

Cho mấy ông thợ chụp hình, dầu thiện nghệ dầu hạm chơi

Tại hãng PHOTO-STUDIO, 136-138 đường Catinat, có bán đủ thứ máy chụp hình hiệu nào cũng có; tính theo giá bán Tây như hiệu Kodak — Richard — Guumont — Demaria — Mesobles v. v...

Cũng có đủ đồ phụ tùng hết thảy về nghề chụp hình về nghề vẽ cửa (Peinture) bán sỉ bán lẻ cũng được.

Có khuếch Ở lồng hình chạm khéo lắm, thứ nào cũng có, nhiều bộ hình khác, chạm tốt lắm.

Có chụp hình cho giấy thuốc thân nữa.

Có bán kiếng, giấy, đủ thứ thuốc sang hình.

Giấy Brocsure 1/2 brillant contraste tờ hộp 100 tờ, lớn 13 x 18 thì 5 $ 25 còn hộp 500 tờ thì 22 $ 00.

Có biếu đủ kiểu hình mẫu xứ bổng mực. Tại hãng Photo-Studio 136-138 Catinat Saigon.

Lời ngỏ cùng các vị điền chủ rất thân
EMILE PEYSSON ở ngang nhà hát Tây, môn bài số 4, Saigon, kính tỏ cho các ông hay rằng có bán một thứ thuốc hiệu RATINOL SPÉCIAL để giết chuộc ngoài đồng RẦY THUỐC

Như dùng thuốc nầy thì phải giữ cho khéo, ĐỪNG CHO CÁC LOÀI VẬT TRONG NHÀ ĐỘNG. Dưới Vì NÓ THIỆT HẠI LẮM.

XE MÁY
« La Semense »

Hiệu cũ Langsa đã bán trong Nam-kỳ có 30 năm rồi.

Bánh tròn, tay cầm lộn lên xuống được đồ chận bánh.

Bánh sắt cùng bánh cây.

Giá rẻ mạt.

Người chánh trị là : ông.

BERTHET CHARRIÈRE & Công-ti tại Saigon đường kinh-lấp mước bảy 8.8

Hãng nầy có bán thứ rượu chát đỏ và trắng hiệu VINS BERMOND DE BORDEAUX của hãng Bermond để lập ra hơn một trăm năm.

Bán nguyên thùng. Giá rẻ và rượu lại tốt thường hạng.

Trận giặc nhơn-quyền

Đại-Pháp toàn thắng

(Tiếp theo)

Thế-lực A-lơ-mân ở nước Hoa-lang

Có một vị danh thần nước Hoa-lang có lòng kính chuộng nước Pháp, ngày nọ có lời bất bình như vầy : « Nước Hoa-lang giữ trung lập sao mà lại ngờ nỗi gì, sao không xem lại tình cảnh nước Hoa-lang ra thể nào, và cái tình yên-thường ra làm sao, Có người trách ta rằng dải lương-thực cho A-lo-mân đặng thủ lợi, còn như nước người ta lại ra chinh-chiến. Nói như thế, thì lầm to lắm. Chúng ta vẫn muốn các nước Đồng-minh ta xét nước Hoa-lang lại coi, kia như lúa-thóc thì ta không cho xuất cảng, còn như nói qua việc nhập cảng thì có nước Ăng-lê và Pháp-quốc ra thế lệ, nên chở nhập cảng bất quá thì cho nội nước Hoa-lang tự dụng mà thôi, có chỗ nào mà nói, là muốn ám trợ A-lo-mân trong đường vận-tải. Nước Hoa-lang còn phải dưỡng cứu những coói trẻ dân Banh-git chết đói. Nói qua tàu bè chở chuyên, thì nước Hoa-lang lại còn thiếu nhiều món nguyên liệu, nên công nghệ phải giảm lực nhiều, như tại hải-khẩu Rotterdam, hồi tháng Août 1914 có 222 chiếc thoán buôn vào mà thôi, chỉ như hồi tháng Août 1913 thì có 819 chiếc. Còn nếu nói có chở đồ xuất cảng qua A-lo-mân thì tưởng cũng không bao nhiêu là vì hồi còn chở qua Ăng-lê và Pháp-quốc nữa chi. Có một mình hải-khẩu Rotterdam bán đồ vật thực cho thường-gia Pháp hơn 1.219.500 quan. Xét bao nhiêu đây, ai mà nghi ngờ việc trung-lập nước Hoa-lăng thì có lẽ phải lắm, là vì sự trung-lập của Hoa-lang có tỉnh thành thiệt trong đấy.

(Sau sẽ tiếp theo).

Trần-văn-Chim

Sự hành tàng của A-lơ-mân tại Alsace-Lorraine

Alsace-Lorraine vẫn ngay trước là một thứ dân xứ quyện, nên vua Frédéric Guillaume 1er có lời linh ra như vầy : *Micht raisonniren* nghĩa là không cải lẽ gì cả, nghĩa là, dầu việc chẳng nhưng, hễ A-lơ-mân làm thì dều là phải, không cải được. Nghe một câu đấy đủ thấy cái quyền áp-chế của A-lơ-mân ra làm sao rồi.

Ở tại đây có bao nhiêu hạn trình thảm thiết đều là bọn thổi-sống lạc-chợ Chánh-phủ lại cho bọn ấy là phải.

Hồi năm 1905, trong quyển sách *Mémoires* mà ông Stephany in ra, thì người có tỏ dấu ra rằng Chánh-phủ A-lơ-mân hằng ghé mắt coi chừng những nhà kỹ-nghệ nào mà hay để làm chỗ trú-ngụ của bọn hay kêu nài, Trong các nhà ấy thì có một nhà ở Grafenstaden.

Vẫn trong làng Gra'enstaden cách Strasbourg 8 ngàn thước, thì « hội Alsacienne de constructions mécaniques de Mulhouse » có cất nhiều cái nhà máy, thuyền-công hằng hà sa số, nên chừng nó có lòng nghi cho hội ấy, là vì ở các xưởng máy đó thì số sách làm hằng chữ Pháp, còn các chủ xưởng muốn nói với các người dầu-công thì lại dùng tiếng Pháp. Bởi có bao nhiêu mà A-lơ-mân đam lòng nghi. nên hay coi chừng coi đời. Thy thuyện máy chỗ nhà máy ấy lập ra những hội âm-nhạc, hội thao-luyện, thì lại dựng nên theo kiểu Pháp, làm cho A-lơ-mân càng thêm ghét nữa.

Bởi có các lẽ đó, mà A-lơ-mân hay ghé mắt coi chừng trong hai mươi năm. Thử lên tại nhà giấy phòng mật-thám mà coi, không biết bao nhiêu tờ phúc của thợ-thuyền bị dưỡi ra rồi thủ-vơ oán-vấn gồi lên cao thế nầy, bảo thế nọ.

(Sau sẽ tiếp theo).

Trần-văn-Chim

PHARMACIE PRINCIPALE

Cựu dược L. SOLIRÈNE, quan hàn-chế hạng nhứt ở đường Catinat rẻ đường Bonnard trước nhà bát Tây, SAIGON

ĐƯỢC THUỐC TRỊ BỊNH THIÊN THỜI

ÉLIXIR ANTICHOLÉRIQUE HOLBÉ

Đã nhiều năm rồi thiệt là hiệu nghiệm.

CÁCH DÙNG

Một là phải dự phòng trước :

Trong con cả mỗi khi muốn tránh khỏi bịnh thời, thì phải uống trước chừng 10 phút đồng hồ, một muỗng cà-phe *Elixir Anticholérique*, sớm mai và chiều cũng vậy.

Thuở khi bịnh :

Khi bị bịnh thời rồi (dầu là nhiều làm cũng là một mũi tức ngực) thì phải uống một muỗng cà-phe *Elixir Anticholérique*, cứ một chén 10 phút đồng hồ thì uống một muỗng, hễ 3 phút rồi thì 4 lần nữa, phải như vậy mới chữa cho nhẹ cả mình người bịnh. Rồi thì cho uống cà-phê hay là trà tàu nóng, phải pha rượu Hennu, rượu Manh, hay là rượu Annam cũng đặng.

Thuốc rượu *Elixir Anticholérique* này đã có bịnh thiên thời làm, lại làm cho người bịnh mau mạnh.

Mỗi người nên mua một vài chai mà dự phòng đang khi nào có bịnh thời khỏi nhọc trí.

Giá mỗi ve..... 0$50

Có mua thuốc nầy phải coi cho kỹ cái nhãn SOLIRÈNE, và hiệu con rồng có cầu chứng kẻo làm sự giả mạo.

ĐỜN LÒA đời có mận sông.
hiệu BEST WIZARD.
Ít tốn dầu.
không hang hao,
Sáng tráng ngọn.
Không hay nghẹt,
Để đốt.
BỀ
Nội Nam kỳ có một mình tiệm
THAN - QUANG NGHIỆM
84 *đường Espagne Saigon*
Có trữ hai hiệu đó mà thôi.

FABRIQUE de CASQUES EN LIÈGE CAOUTCHOUTÉ

La Croiacs

MARQUE DÉPOSÉE

NHÀ LÀM NÓN BẰNG CÂY LIA TẨM CAO-SU

DƯƠNG-VĂN-THIẾT

208 Quai de Belgique. — SAIGON

Kính trình quí vị biết, chúng tôi mới sở một tiệm làm nón bằng cây lia (liège) tẩm cao-su. Vậy xin quí vị chiếu cố đến nghề mới là của chúng tôi dựng nên ở trong xứ mình.

Những nón của chúng tôi thì rất nhẹ, chắc chắn lắm, kiểu thiệt khéo, thông hơi nhiều, không có nóng một được. những đồ phụ tùng làm nón toàn là hạng tốt giá hạ hơn các nơi.

Chúng tôi có đủ đồ về nghề làm nón theo phương pháp âu-châu. Vậy chúng tôi đoan chắc có thể làm đúng y như kiểu riêng của các nhà buôn nón đặt chúng tôi làm, nhà buôn nào muốn mua cốt nón bằng cây lia (liège) đã vẻ lớp lấy, chúng tôi cũng bán, *Có để bán tại tiệm* **BAO-HƯƠNG-HAI số 46** Rue Catinat Saigon, là một tiệm lớn chuyên bán những đồ Mỹ nghệ của con nhà Nam.

Kính trình
DƯƠNG-VĂN-THIẾT

Nếu quí vị muốn hỏi hàn điều chi về việc buôn nón, xin viết thơ cho M. Dương-văn-Thiết, 208 Quai de Belgique Saigon. Cây lia (liège) là thứ cây ở Âu-châu thường ở trong rừng, mọc ra vỏ bần non.

TIỆM BÁN ĐỒ CHỤP HÌNH

HIỆU

"Photo Nadal"

Ở đường Catinat, 120

HỌA ẢNH CÁCH HUÊ-MỸ

Hình lồng quyển	
6 miếng giá.....	5 $ 00
12 miếng giá.....	9 00
Hình Cartes postales	
12 miếng giá.....	4 $ 00
Hình nhỏ	
12 miếng giá.....	0 $ 80
Hình dán giấy hình : 3 miếng giá..	0 50
Hình dán giấy thông hành : 3 miếng.	1 50

BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ

Những đồ phụ tùng, kiểu chụp hình, giấy, và máy chụp hình,

Đồ phụ dùng về bảng đầu : Các thứ màu, Viết chì màu, đồ vẽ, bổ, bôn chải, chơn màu, hộp dụng đủ đồ dùng, cây co giấy, màu trôn v. v.

Màu nhuộm nhứt hảo hạng nhuộm đủ thứ hàng giê : Vải, hàng, lụa lơ, chỉ v. v.

Hỏi giá cả mọc-lơ.

Như mua được hộp học hình « LA NOUVELLE CHAMBRE CLAIRE UNIVERSELLE » thì mỗi người đều vẽ được khéo các thứ non thầy, hình, vân vân.

Hộp học hình nầy làm rất kỹ và đồng lắm. Hang EMILE PEYSSON ở Saigon, ngang nhà hát Tây, môn bài số 4 làm Đại-biểu.

Thiệt khéo hạng nhứt

TIỆM-HỌA-CHƠN-DUNG

NGUYỄN ĐỨC-NHUẬN

55 58 Boulevard Petit Biet Saigon.

Thợ vẽ tiệm nầy đã có bằng cấp tốt nghiệp nơi trường xảo-nghệ, và được 3 cái bằng cấp đấu xảo Hanội. Hình vẽ thiệt tinh xảo và để trăm năm không phai.

Chư quí vị muốn rõ xin viết thơ hỏi, tiệm nầy sẽ gởi cho một tờ các-hạch có biên rõ thước tắt giá cả và cắt nghĩa phân minh.

Dầu đánh bóng hiệu **MIROR** là một thứ tốt hơn hết trong các vật chất để dùng giữ nước sáng và mới luôn luôn cho những đồ mình đồng hoặc loại kim là đồ theo phong thổ nê trược trong xứ thường hay bị ten sét. **DÙNG THỬ ĐẾN ÁT CHỊU LIỀN.**

Bán lẻ trong các tiệm tạp-hóa và tiệm bán đồ đồng sắt tại Nam-kỳ và Trung-kỳ.

Bán sỉ : tại Hãng MARSEILLAISE D'OUTRE-MER
Một mình trữ bán
Ở đường Ohier — SAIGON

Muốn bán

Bán 150 mẫu ruộng mùi dương làm tọa lạc tại hai Bacliêu. — Tờ chơ và tới ruộng nầy xe kéo đi chừng 5 phúc đồng hồ.

Sở ruộng nầy hai phía có rạch ông Bổn, nên bề chở mùi mau và tiện lắm.

Mỗi năm mùi bán được chừng 8.000 đồng tới 10.000 đồng.

Định giá chắt là 17.000 đồng.

Ai muốn mua xin đến nhà M. Nguyễn-chánh-Biểu mà mua số 138, đường Lagrandière — Saigon.

HÃNG
ông P. Ribeyrolleset Cie
10, Place du Château d'eau, Saigon
số 10 gần giồng nước Saigon

Có bán máy xay lúa và đủ phụ tùng cho máy.

Thay một cho hãng Ông F. H. SCHMIDT.
Có thợ rẻ máy giỏi ở tại hãng.
MÁY TOT CHẮC — Ai muốn sắp đồ mẫu nào, thì chỉ giùm không ăn tiền công.

CHUYỆN ARẠP

(Tiếp theo)

Hai người đến gần tôi, Sa-Dí xem tôi lại kỹ thì thấy lời Sa-Ất nói rất nhằm : tôi cũng còn dán bằn cũng như trước. Sa-Dí chẳng biết lấy đâu làm gốc mà nghiệm cho ra. Chàng đang ngẫn ngơ, thì Sa-Ất lượt miệng chào tôi, và hỏi rằng : « Mấy tháng nay anh tâm tế lợi nhiều lắm, tôi không cần hỏi thăm cũng biết nữa. Phải vậy chăng, anh ? » — Tôi ngó hai người mà đáp : « Bẩm hai cậu, khổ cho tôi lắm hai cậu ôi ! bao nhiêu dều của hai cậu chúc nguyền cho tôi, bao nhiêu dều của tôi khẩn xức thấy bị đánh đỗ hết rồi đó cậu. Tôi mà thuật cái tai hay họa gởi của tôi lại cho hai ông nghe, chắc là khó cho thai ông tin đặng. Song xin hai ông tưởng lòng nầy là chơn chất, và nghe dùm cái việc sau dây vẫn là việc quỉ có thật vậy, không chi thêm bớt chút nào. » Đó rồi tôi thuật lại cho họ nghe đầu đuôi các việc.

Sa-Dí lắt đầu và nói: Hốt-Sanh, người nói ta dại hay sao chớ, nên mới gạt ta như vậy ; việc người nói đó khó tin lắm mà : Ở gì mà xót khăn ; thì xót thật đặng ấn, nói vậy còn nghe đặng. Người làm theo hơn phân-loại của người đó rồi chớ gì ; là hễ có đặng khá tiền một tí thì nó đề toan phế nghiệp làm ăn, nó lo ăn chơi cho ngoã-nguê, xài cho đến khi rảo tuổi, rồi đảo đầu chịu hụt thiếu lại như xưa. Người ta đã dam của mà giúp cho, song người chẳng hay nương đó mà làm ăn, đề đi làm cho hết, rồi phải ghi dầu trong cảnh khổ cùng thì người chịu lấy, đáng kíp lắm ma. » Tôi nói : « Bẩm cậu, cậu đã quở trách thì tôi cam bụng chịu, và dầu câu có quở trách bao nhiêu nữa tôi cũng chịu cho; chịu thì chịu vậy, chớ thật oan tôi lắm cậu. Cái chuyện xảy ra dửa xóm, có thập mục sở thị, xin cậu hỏi lại coi, ai cũng đều ngó thấy chớ phải tôi đối sao. Tôi nói thật, đời ông chi những đời cha, tôi chưa nghe ó xót khăn khi nào cả. Những việc từ xưa chưa từng có mà nay lại xảy ra, vẫn hiểm, còn như việc của tôi đây thì cũng như các việc ấy vậy mà. »

Sa-Ất cho lời tôi là phải., và cũng có thuật vài ba chuyện Ô ký-dị chẳng thua gì chuyện của tôi, và tợ mất va có thấy ; nói xong Sa-Ất lại lấy ra một tài vàng, và xia hiền hiện hai trăm đồng qua tay tôi. Tôi tiếp lấy và lộn lưng vì không túi.

Trao vàng rồi người ơn tôi lại nói : « Đó là cho người hai trăm đồng vàng ấy nữa ; mà phen nầy phải kìm nơi mà giấu cho cẩn thận, cho khéo không thì chúng đoạt như trước ; đề lo mà gầy sự nghiệp cho nên nghề ; chớ chi vàng kia đừng mất thì ngày nay người đà nên biết mấy rồi. » Tôi còn kiếm lời mà tạ ơn người rộng lượng thì cả hai đã giật nhau đi, chẳng để tôi nói kịp.

Hai người đi khuất thì tôi cũng nghĩ luôn : tôi vào nhà, khi ấy vợ và sắp trẻ tôi đi khỏi. Tôi lấy mười đồng vàng để riêng ra, còn một trăm tám mươi đồng kia thì tôi để ý trong cất tôi, thất miệng lại. Bấy giờ tôi phải kìm nơi chắc mà cất túi ấy. Xem đi xem lại nội nhà, tôi thấy có một cái lu dựng cám để trong kẹt vách, tôi bèn nhằm dấu đó là phải thế hơn đâu hết, nghĩ rằng vợ con tôi chắc không hay rỏ đến, làm chi. Một chập vợ tôi về, và tôi coi lại bổ đã gần hết, tôi bèn nói để tôi đi mua, chớ không đi hơi vẻ chuyện người ăn tôi mới dam vàng khác mà cho tôi nữa. »

Qui-phi thuật đến đây thì trời đã sáng.

Qua đêm sau nàng thuật tiếp như vầy : Muôn tâu bệ-hạ, người cố-giả Hốt-Sanh nói: « Tôi lận tiền ra đi mua bổ, thì ở nhà có anh kia gánh cát lối đi bán ngan trước cửa và rao om.

Vợ tôi kêu vào đặng mua ; song nó không có tiền nên hỏi anh nợ như chịu đỗi cám thì nó đỗi. Anh bán cát-lỏi xin coi cám. Vợ tôi chỉ lu cám cho anh ta. Hai đàng thách, trả xong. Vợ tôi lấy cát-lỏi, và anh nọ công nguyên lu cám. Tôi đi chợ về, đầu đỗi cho một đội bổ, sau lưng có năm đứa đi theo, mỗi đứa cũng có một đội như tôi vậy. Đem về tôi chất lên cho một gát. Trả tiền cho năm đứa lấy xong, và, chúng bọn nó đi rồi, tôi ngó ngoài lại lu cám, chừng tôi thấy cái lu đầu mất.

Muốn tâu bệ hạ, trong lúc ấy tôi đã hết hồn rồi. Tôi vội vàn hỏi vợ tôi lu ấy ở đâu thì nó mới nói chuyện đỗi cát-lỏi cho tôi nghe và lại có khoe rằng đỗi như vậy là thạnh lắm.

Tôi nói : « Trời đất ôi! Phen nầy bậu hại trọn cả nhà; bậu đỗi lu cám ấy đi thì đã mất cả sự sống của ta rồi đó. Bậu tưởng bán đó là bán cám không mà thôi, chớ thăng bán cát lỏi đem cám ấy về mà làm giàu đó bậu; trong lu có một trăm tám mươi đồng vàng của cụ Sa-Dí mới đem cho ta nữa, nói cho bậu biết. »

(Sau sẽ tiếp theo)

Các nhà phú hộ ở nhằm chỗ không có đèn điện mà thì nên mua đèn hiệu TITO LANDI thắp bằng dầu sáng mà dùng.

Sau nầy tôi bơm các hiệu đèn khác.

Có trữ bán sỉ tại hãng EMILE PEYSSON ở Saigon, ngang nhà hát Tây, môn bài số 4.

Tại hãng EMILE PEYSSON ở Saigon, ngang nhà hát Tây, môn bài số 4, có bán đủ đồ cho đồng-bang ta dùng. Hàng hóa đã tốt mà giá lại rẻ lắm, chẳng hãng nào bì kịp. Lục-châu quí-vị nào muốn mua đồ chi thì xin mời đến hãng hay là viết thơ thì sẽ được vừa lòng.

Có bán đèn TITO-LANDI, — *áo sơ-mi, cà-ra-vách, nón đã thứ, giày vớ cho người lớn và con nít, dầu thơm, đồ đi đi dường, quần áo cho con nít, đồ dùng học hình, hộp học hình* « La nouvelle Chambre claire universelle », *đồ để chơi Tennis, đá banh*, thuốc giết chuộc ngoài đồng Ratinol spécial. — Rượu chát đỏ và trắng bán nguyên thùng hiệu Vins Bermond de Bordeaux.

Certifié le Tirage à 2045 ex
le 7-2-1922